

DECIZIA NR. .74/2008
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X SRL
impotriva Deciziei de Impunere nr.Y

S.C. X SRL cu domiciliul fiscal in mun. Craiova, jud. Dolj, str.Y, bl.13B, formuleaza contestatie impotriva Deciziei de Impunere privind obligatiile suplimentare stabilite de inspectia fiscala, nr.Y intocmita de organele de impunere din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala in suma de Y lei, reprezentand impozit pe profit si majorari de intarziere aferente.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y din 16.04.2008, indeplineste conditiile de procedura prevazute de art. 207 alin (1) din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. S.C. X SRL formuleaza contestatie impotriva Deciziei de Impunere privind obligatiile suplimentare stabilite de inspectia fiscala, nr.Y intocmita de organele de impunere din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala in suma de Y lei, reprezentand impozit pe profit si majorari de intarziere aferente, in motivarea acesteia, contestatoarea sustinand:

„Organul de inspectie fiscala nu a retinut exact natura operatiunilor realizate. Astfel, nu s-a realizat o cesiune a contractului de leasing, ci rezilierea contractului de leasing, cu predarea masinii catre firma de leasing.

Singura cesiune intervenita este „a dreptului de import temporar”, formalitate necesara pentru finalizarea procedurilor vamale. Aceste drepturi de import temporar nu sunt cuantificate in bani, si nu se regasesc inregistrate in contabilitate.

Astfel incetarea contractului de leasing presupune incetarea acestuia, astfel ca firma de leasing reintra in posesia autovehiculului. Practic firma de leasing nu mai asigura folosinta masinii, iar noi nu mai datoram ratele de leasing.

Incetarea contractului de leasing si predarea autovehiculului catre firma de leasing, au generat inregistrarea in contabilitate a cheltuielilor respective. Firma de leasing nu poate fi obligata sa plateasca o anumita suma de bani pentru reziliere, in conditiile in care clauzele contractuale incidente nu prevad acest lucru.

Rezilierea contractului de leasing si predarea autovehiculului nu sunt operatiuni care sa conduca la realizarea de venituri. Asadar, acest tip de cheltuiala nu este de natura a fi alocata unui anumit venit. Asadar, aceasta cheltuiala a fost dictata de interesul afacerii, fiind un act normal de gestiune. In lumina regulilor stabilite in dreptul fiscal european contemporan si legiutorul roman a modificat conditia de deductibilitate a cheltuielilor, Codul Fiscal enuntand principiul deductibilitatii cheltuielilor prin sintagma „cheltuieli in scopul realizarii de venituri”.

Legiutorul nu a stabilit ca trebuie sa existe o legatura directa intre cheltuiala si venit, cum era prevazut in Legea nr.414/2002 care prevedea ca sunt deductibile cheltuielile aferente veniturile impozabile.

O interpretare a acestui text a fost facuta de literatura de specialitate, in sensul ca sunt admise la deductibilitate care sunt dictate de interesul afacerii, adica sunt acte normale de gestiune.

Ca aceasta este intentia legiutorului o putem exemplifica cu ipoteza bunurilor care inainte de expirarea duratei de amortizare sunt casate, tocmai pentru ca ar putea genera cheltuieli foarte mari cu reparatiile si intretinerea, ipoteza in care cheltuiala cu valoarea ramasa neamortizata este deductibila fiscal, iar evident aceste bunuri nu mai sunt utilizate pentru obtinerea de venituri.

Va solicitam admiterea contestatiei, anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia ficala nr.Y, anulara partiala a Raportului de Inspectie Fiscala nr.Y.”

II. Prin Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia ficala nr.Y intocmita de organele de impunere din cadrul D.G.F.P. Dolj – Activitatea de Inspectie Fiscala s-a stabilit in sarcina petentei impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y lei, aferent rezilierii unui contract de leasing.

Prin Raportul de Inspectie Fiscala organele de control din cadrul D.G.F.P. Dolj – Activitatea de Inspectie Fiscala au constatat urmatoarele:

„In luna iulie 2006 societatea a reziliat contractul de leasing nr.Y incheiat cu societatea de leasing, cesionand „toate drepturile de import temporar” asupra unui autovehicul catre o persoana fizica. In urma cesiunii societatea a inregistrat in conturi de cheltuieli deductibile suma de Y lei, reprezentand valoarea ramasa dupa scaderea din valoarea de intrare a mijlocului fix (Y lei) a amortizarii calculate (Y lei) si a ratelor ramase de plata (Y lei) pana la aceasta data”

In conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art.21, al.1: „Pentru determinarea profitului sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile (...)”.

Ca urmare acestui fapt organele de control au calculat un impozit pe profit suplimentar pentru anul 2006 in suma de Y lei, pentru care s-au calculat accesoriile aferente in suma totala de Y lei.

III. Din analiza actelor si documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de societatea contestatoare si constatările organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. DOLJ prin Serviciul Solutionare Contestatii o reprezinta legalitatea impunerii fiscale a S.C. X SRL cu sumele de Y lei, impozit pe profit si Y lei, reprezentand majorari de intarziere stabilite in sarcina contestatoarei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.X.

In fapt, contestatoarea a incheiat in data de 19.12.2005 Contractul de leasing nr.Y, obiectul contractului il reprezinta dreptul de folosinta pe care furnizorul - locatorul S.C. X SRL il acorda utilizatorului S.C. X SRL in legatura cu dreptul de folosinta a vehiculului AR, model FL 1.6. TS Progection furnizat de RAN Auto Handels Austria.

Desi contractul de leasing se intindea pe perioada anilor 2005-2008 in anul 2006 contestatorul sustine ca reziliaza contractul de leasing cu S.C. X SRL, fara insa a face dovada acestui fapt.

In data de 28.03.2008 reprezentantii fiscali din cadrul AFPM Craiova stabilesc ca:

“In luna iulie 2006 societatea a reziliat contractul de leasing nr.Y incheiat cu societatea de leasing, cesionand „toate drepturile de import temporar” asupra unui autovehicul catre o persoana fizica. In urma cesiunii societatea a inregistrat in conturi de cheltuieli deductibile suma de Y lei, reprezentand valoarea ramasa dupa scaderea din valoarea de intrare a mijlocului fix (Y lei) a amortizarii calculate (Y lei) si a ratelor ramase de plata (Y lei) pana la aceasta data.

In conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art.21, al.1: „Pentru determinarea profitului sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile (...)”.

Ca urmare acestui fapt organele de control au calculat un impozit pe profit suplimentar pentru anul 2006 in suma de Y lei, pentru care s-au calculat accesoriile aferente in suma totala de Y lei”.

Organul de solutionare constata ca din actul de control nu se desprinde natura contractului de leasing in sensul ca organul de control nu stabileste daca suntem in situatia unui leasing financiar sau operational.

Aceasta este necesar pentru a determina implicatia fiscala a cheltuielilor in suma de Y lei, reprezentand valoarea ramasa dupa scaderea din valoarea de intrare a mijlocului fix a amortizarii calculate si a ratelor ramase de plata in contextul art.25 din Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal:

In drept acesta prevede:

“ART. 25

Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).”

De asemenea, organul de solutionare mai constata ca organul de control nu arata in ce cont de cheltuieli a fost contabilizata suma de Y lei, dar si faptul ca organul de control sustine ca:

“societatea a reziliat contractul de leasing nr.Y incheiat cu societatea de leasing, cesionand „toate drepturile de import temporar” asupra unui autovehicul catre o persoana fizica”.

Din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezulta care sunt documentele care stau la baza rezilierii, in acest sens atat contestatoarea cat si organele de control nu au nominalizat documentele care fac dovada rezilierii.

Mai mult, organul de control constata ca: “In urma cesiunii societatea a inregistrat in conturi de cheltuieli deductibile suma de Y lei”.

Acest lucru, respectiv cesiunea drepturilor de import temporar, nu are relevanta asupra impunerii fiscale in sensul ca nu exista certitudinea rezilierii contractul de leasing (care ar avea consecinta faptului ca ar disparea bunul generator de venituri si cheltuieli).

De asemenea organul de solutionare constata ca organul de control nu motiveaza de ce cheltuielile in suma de Y lei, “inregistrata in conturi de cheltuieli deductibile” nu sunt aferente veniturilor.

In drept, art.6 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

H.G. nr.1050/2004, art.6.1. prevede:

“Norme metodologice:

6.1. În aprecierea unei situații fiscale asupra căreia urmează a lua o decizie, organul fiscal va determina stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege.”

In acest context urmeaza ca organul de control sa stabileasca care sunt contractele de reziliere, data la care acestea isi produc efectele, care sunt societatile si persoanele fizice care fac obiectul contractelor de reziliere, contract de cesiune.

Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, art.21, al.1:

“ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Motivarea faptului ca suma de Y lei, reprezinta o cheltuiala care nu este aferenta realizarii de venituri, respectiv de ce aceasta este apreciata din punct de vedere fiscal ca nedeductibila.

Fata de cele prezentate organul de control urmeaza sa stabileasca natura contractului de leasing, partile contractante si relevanta cesionarii “drepturilor de import temporar” asupra impunerii fiscale, motivarea nedeductibilitatii cheltuielilor in contextul art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Pentru considerentele arate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.216, al.3 din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se:

DECIDE

- desfiintarea partiala a Raportului de Inspectie Fiscala nr.Y din 23.03.2008 pentru suma de Y lei, reprezentand impozit pe profit si suma de Y lei, majorari de intarziere, urmand ca organele de control printr - o alta echipa decat cea care a intocmit actul de control contestat, sa reanalizeze situatia de fapt, pentru acelesi obligatii bugetare si aceesi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si actele normative incidente in materie in perioada verificata.;

- Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Dolj.

DIRECTOR EXECUTIV

Serviciul Juridic,

Sef Serviciu :

Inspector :